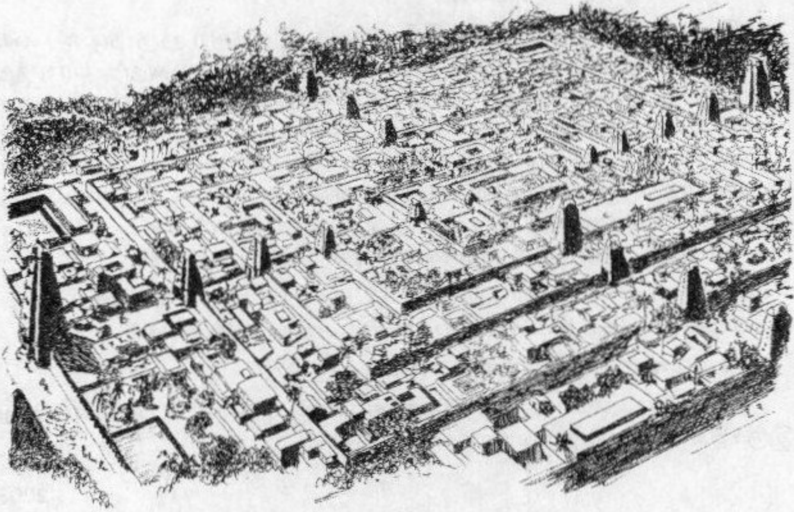

மாஞ்சு

மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன் மன்மதனே
- ஆண்டாள் நாச்சியார் திருமொழி

ராமானுஜம், பார்த்த சாரதி என்று பெருமாள் பெயராக சுந்தாச்சு ஐயங்கார் தன் மகன்களுக்கு வைத்தார். அந்தப் பெயர்கள் மாஞ்சு பாச்சு என்று சுருக்கப்பட்டது அவருக்கு வருத்தம்தான். இருந்தும் சாகும்வரை மகன்களை முழுப்பெயர் வைத்துத்தான் கூப்பிட்டார்.

அதிக நாள் இல்லை. டயபடிஸ் சரியாக அறியப்படாத உபாதை. சிறுநீரைக் கட்டெறும்பு மொய்க்கும் என்பது மட்டும் அருணாசல டாக்டருக்குத் தெரியும். அதற்கு தசமூலாரிஷ்டமும் பாகற்காய் ஜூஸும் சாப்பிட்டால் சரியாகிவிடும் என்றுதான் சொன்னார்.

அக்கார அடிசில், அதிரசம், போளி, குஞ்சாலாடு எல்லாம் ஆகாது என்று சொல்லவில்லை.

சுந்தாச்சு ஐயங்கார் எப்போதோ பொன்மலை ஓர்க்ஷாப்பில் வேலை பார்த்திருக்கிறார் என்று பேசிக்கொண்டார்கள். எங்களுக்கு ஞாபகத்தில் அவர் வேலைக்குப் போய்ப் பார்த்ததில்லை. கல்யாணம் லேட்டாகப் பண்ணிக்கொண்டார். டயபடிசின் விளைவுகளால் சீக்கிரமே ஆசார்யன் திருவடி எய்துமுன் காங்ரின் வந்து ரொம்ப அவஸ்தைப்பட்டார். அவர் செத்துப்போனபோது மாஞ்சுவுக்குப் பன்னிரண்டு வயசு. பாச்சாவுக்குப் பத்து. இடையே ஒரு பெண் பிறந்து போய்விட்டது. டயபடிஸ் தொல்லையால் ஏற்பட்ட ஒரே நன்மை ஐயங்காரின் உற்பத்தித் திறமை குறைந்துவிட்டது. இல்லையேல் ஆண்டாள் வருஷம் தவறாமல் 'எல்லாம் நாராயணன் கிருபை' என்று பிள்ளை பெற்றுக்கொண்டிருந்திருப்பாள்.

ஐயங்கார் இறந்தபின் அவர் விட்டுப்போன கடன்கள் மெல்ல மெல்ல கலைந்த புற்றிலிருந்த புறப்படும் குட்டிப்பாம்புகள்போல ப்ராமிசரி நோட்டு வடிவங்களில் வெளிவந்தன. அவருக்கு மூணு சீட்டு ஆடும் பழக்கமும் குனிலா ஆடும் பழக்கமும் இருந்திருக்கிறது. வீணை பாலையங்கார் வீட்டு மாடியில் ஜமக்காளம் போட்டு பன்னீர் புகையிலையும் வெற்றிலைச் செல்லமும் வேளா வேளைக்கு வெள்ளி டம்ளரில் டிகிரி காப்பியும் என்று நாள் பூரா சீட்டாடிச் சொத்தை ஒழித்தார். எப்போதாவது மூணும் ஜாக்கியோ ஆஸோ வந்தால் சட்டென்று தலையில் முண்டாசு கட்டிக்கொண்டு 'இப்ப வாங்கடா வல்லார ஓழிங்களா' என்று சவால் விடும்போது அவனவன் 'சுந்தாச்சுவுக்குப் பெரியசீட்டு வந்துடுத்து' என்று உடனே ஸ்கூட் பண்ணிவிடுவார்கள் 'போக்கர் ஃபேஸ்' வேண்டும் என்பது ஐயங்காருக்குத் தெரியவில்லை.

ரேஸிலும் சீட்டிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சகலமும் இழந்தார். வருமானம் என்பது குத்தகைக்காரன் இரக்கப்பட்டுக் கொடுத்தால் தான் உண்டு. அவனைக் கெஞ்சவும் முடியாது மேல்ஜாதி. இந்த வருஷம் விளைச்சல் சரியில்லை சாமி என்று அவன் ஏமாற்றுவதைப் போய் விசாரித்துக் கேட்காமல் அவ்வப்போது நிலத்தை விற்று ஜீவனம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

சுந்தர்ராஜ ஐயங்கார் போன்றவர்கள் ஃப்யுடல் அமைப்பின் கடைசிப் பிரதிநிதிகள். அவருக்குப் பின் ஸ்ரீரங்கத்தில் பிராமணர்கள் தூரத்து நிலச்சுவான்தார்களாக இருப்பது என்பதே வழக்கொழிந்து போய் விசுவாசமுள்ள குத்தகைக்காரர்கள், ரியல் எஸ்டேட்டும் ஒயின் ஷாப்பும் மெடிக்கல் ஷாப்பும் வைத்து சமூக ஏணியில் உயர்ந்தாலும் இன்னும் சாமி சாமி என்ற கூப்பிட்டுக்கொண்டு அவ்வப்போது சாப்பாட்டுக்கு நெல் சம்பா விளைச்சலிலிருந்து அனுப்புவதை விற்றுப் பிழைத்து வந்தார். அடுத்த தலைமுறைக்குப் படிப்புதான் சொத்து என்னும் உண்மை உதயமாவதற்குள் இந்தத்

தலைமுறை சீரழிந்து விட்டது. நிறைய கடன் வாங்கியிருந்தார். அவர் இறந்தபோது ஒரு பட்டாளமே பழுப்பான காகிதங்களைக் கொண்டுவந்து அதட்டிவிட்டுப்போனார்கள். ஆண்டாள் என்ன செய்வாள் பாவம், பிள்ளைகள் படிப்புக்கு பீஸ் கட்ட வேண்டும், பால், தயிர், பண்டிகை என்ற பல செலவினங்களை முதல் மாதங்களில் பாத்திரம், நகைகளை தெற்கு வாசல் கடையில் அடகு வைத்துச் சமாளித்தாள் அவள். பெயரில் அவள் அப்பா விட்டுப்போனது திருச்சி டவுன் ஸ்டேஷன் அருகில் நிலம் இருந்தது. வாழை போட்டிருந் தார்கள். அது லிட்டிகேஷனில் இருந்ததால் ஐயங்கார் அதை விற்கவில்லை. அது ஜிஎஸ்டி பை-பாஸ் அருகில் இருந்ததால் வீட்டு மனையாகப் பிரித்து விற்றால் நல்ல காசு வரும் என்று வில்லங்கங்களை நீக்கி அதை விற்றுக்கொடுப்பதில் கணவனின் தூரத்து உறவு ஆராவமுதன் ரொம்ப ஒத்தாசையாக இருந்தார். "இங்கே தனியாக இருந்துகொண்டு ஏன் கஷ்டப்படுகிறாய்? என்னுடன் வந்து இரு. தளிகை பண்ணிப்போடு. உன்னை ராஜாத்தி மாதிரி வைத்துக்கொள்கிறேன். மரகதம் ஒன்றும் சொல்லமாட்டாள். அவளுக்குப் புத்ரபாக்யம் இல்லை. உன் இரண்டாமவனை சுவீகாரம் எடுத்துக்கொள்கிறேன். இருவரையும் இ.ஆர். ஐஸ்கூலில் சேர்த்துவிடு கிறேன். சுந்தாச்சு உன் அழகையும் மதிப்பையும் தெரியாதவன்" என்று சொல்லிப் பார்த்தார். ஆண்டாள் மறுத்துவிட்டாள். "வர மாட்டேன். அவர் போனபின் எனக்கென்ன வாழ்வு? வேறு ஒருத்தரை நினைக்கிறதே மகா துரோகம். பாவம். அவர் போகிறபோது கையைப் பிடித்துச் சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார் ஆண்டு! பசங்களை நன்னா படிக்கவைன்னு. என் பிள்ளைகளை படிக்கவைத்து எபபடியோ பிழைத்துக்கொள்கிறேன். போய்ச்சேரும் பிராமணா" என்று சொல்லிவிட்டாள்.

ஆண்டாளின் அழகான தோற்றம் அவளுக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தது. கணவன் இல்லாதபோது வந்து பார்க்கிறவர்களின் பார்வைகள் தப்பான இடத்தில் நிலைக்கும் லேசான அத்துமீறல்கள் அவளைத் தொந்தரவு செய்தன. தென்கலையாரில் விதவையானால் மொட்டையடிக்கும் வழக்கம் கிடையாது. நெற்றியில் ஸ்ரீசூர்ணம் இட்டுக்கொள்ளலாம், கலர் புடவையும் உடுத்திக்கொள்ளலாம்.

'மானுடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்' என்ற நிஜ ஆண்டாள்போல தன் அழகை மறைத்துக்கொள்ளும் நோக்கத்தில் மெல்ல மெல்ல காவிக்கலரில் புடவையும், முழங்கை வரை கழுத்து வரை தொள தொள ரவிக்கையும் அணிந்தாள். வைரத்தோடை விற்றுவிட்டு சிவப்புக்கல்லில் எண்ணை இறங்கிய சமாச்சாரம் ஒன்று காது மூளியாக இருக்கக்கூடாதே என்று அணிந்துகொண்டாள். தலை பின்னுவதைத் தவிர்த்து ஒரு மாதிரி பின் பக்கத்தில் முடிந்து கொண்டாள். கண்ணாடி பார்ப்பதையே தவிர்த்தாள். தன்னை கவர்ச்சியற்றவளாகப் பண்ணிகொள்ள அத்தனையும் செய்தாள்.

வீட்டுக்கு முனிசிபாலிட்டி நோட்டிஸ் கொடுக்கவோ, கிணற்றுக்கு தூர் வாரவோ, கோயில் பிரசாதம் தரவோ எஸ்.எம்.இ.எஸ்.சி பில் தரவோ யாராவது ஆண்பிள்ளைகள் வந்தால் மாரைப் பார்க்கிறார்கள், தொட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்று மாஞ்சு மூலம்தான் பதில் சொல்வாள். ஆராமுது மாசாமாசம் வந்து விசாரித்துவிட்டுப் போவார். பிடி கொடுத்தே பேசமாட்டாள். பிள்ளைகள் இருவரில் மாஞ்சுவுக்குப் படிப்பு வரவில்லை. தகப்பனைக் கொண்டுவிட்டான் போலும். எட்டாம் வகுப்பில் ரெண்டு வருஷம் இருந்தான். தத்தி தத்தி ஒன்பதாம் வகுப்புக்குப் போகுமுன் அவனுக்கு டைபாய்டு ஜுரம் வந்துவிட்டது. நிறைய செலவழித்துக் கோட்டைக்குப் போய் ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள் ஊசி போட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாகி யிருந்தது. பள்ளிப்பாடங்களைத் தவறவிட்டான். அடுத்தவன் அவனை ஓவர்டேக் பண்ணிவிட்டான். ஒரே கிளாஸ், ஒரே செக்‌ஷனுக்கு வந்துவிட்டான். பாச்சு ரொம்ப நன்றாகப் படித்தான். பள்ளியில் உள்ள அத்தனை ஸ்காலர்ஷிப்புகளையும் பெற்றான். அவன் படிப்புக்கு ஆண்டாள் ஒரு காசு செலவழிக்கவில்லை. மாறாக பள்ளியில் இருக்கும்போதே இவனுக்கு வந்த உதவித் தொகைகள் வீட்டுச் செலவுக்குப் பயன்பட்டன.

பையன்கள் கேலி பண்ணுகிறார்கள். வேறு பள்ளிக்கூடம் போகிறேன் என்ற மாஞ்சு திருவானைக்கோவிலில் ஒரு ப்ரைவேட் ஸ்கூலில் சேர்ந்தான். அங்கேயும் சரியாகப் படிக்கவில்லை.

ஒரு முறை அவனைத் தன் தங்கையிடம் நீ வளர்த்துக்கொள் என்று காட்டுமன்னார்குடிக்கு அனுப்பிப் பார்த்தாள் ஆண்டாள். அங்கு என்ன ஆச்சோ சரியாகச் சொல்லவில்லை. ஒருநாள் லெட்டர் போடாமல் சாயங்காலம் அவள் தங்கை அவனை மூணு மாசத்தில் திருப்பிக் கொண்டுவந்து விட்டாள். “உன் பிள்ளையை நான் வைத்துக் கொள்ள முடியாதம்மா” என்றாள்.

“ஏன் வைதேகி?”

“அவன் சரியில்லை. அவ்ளவ்தான் சொல்வேன்” என்றாள்.

வைதேகி விவரமாகச் சொல்லவில்லை. மாஞ்சுவைக் கேட்டால் விழித்தான். கிளறிக் கேட்டதில் தப்பு வைதேகி பக்கம்தான் இருந்திருக் கிறது என்று தெரிந்து அந்த விஷயத்தை அப்படியே பொத்தி விட்டாள். ஆண்டாளின் முழுக் கவலையும் இப்போது மாஞ்சுதான். பாச்சு என்ன படிக்கிறான், எந்த கிளாஸ், எந்த பள்ளிக்கூடம் என்றுகூட கவலையே படவில்லை. மத்தியானம் ஸ்கூலிலிருந்து வெயிலில் செருப்பில்லாமல் நிழலோரமாக நடந்து வந்து அவள் கொடுக்கும் மோர்சாதத்தையும் ஊறுகாயையும் கையை நக்கிக்கெண்டு சாப்பிட்டு விட்டு உடனே பள்ளிக்குப் போய்விடுவான். வேப்பமர நிழலில் எல்லா ஹோம்வொர்க்கையும் அஞ்சு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுவான். கொஞ்ச நேரம் மேல அடையவளைஞ்சானில் போய் பெரியவர் களுடன் பூப்பந்து ஆடுவான். சனிக்கிழமை சக்கரத்தாழ்வார்

சன்னிதிக்குப் போவான். அடுத்த கிளாஸ் பாடத்தை வாங்கிப்படிப்பான். ட்யுஷன் எடுப்பான். மார்புக் கூடெல்லாம் பின்னி ஒல்லியாகத் தான வளர்ந்தான். ஆனால் மூளை ரொம்ப ஷார்ப். மாஞ்சு தாட்டியாக ஆளழகு துப்பட்டிக்காரன் என்று இருந்தான். காலையில் புறப்படுவான். கீழ வாசலில் ரங்கு கடைக்குப் போகமாட்டான். ஒரு மளிகைக் கடையில் உட்கார்ந்துகொண்டு, அவ்வப்போது பொட்டுக் கடலையை வாயில் போட்டுக்கொண்டு, சிவாஜி படங்களை விமர்சனம் செய்வான். மத்யானம் ஒழுங்காகச் சாப்பிட வந்துவிடுவான். மெந்தியக் குழம்பு ரொம்பப் பிடிக்கும். டிபனுக்கு காசு வாங்கிக் கொள்வான் ஒரு தூக்கம் போட்டுவிட்டு, தெற்கு வாசல் போய்விடுவான். ராத்திரி பத்து மணிக்குத்தான் வருவான். கெட்ட பழக்கங்கள் எதும் இல்லை, அவன் ஒரு drifter; பாச்சுவுக்கு இவன் தர்மசங்கடம். அண்ணனே இல்லைபோல ஒருத்தரை ஒருத்தர் வீதியில் எதிரெதிரே செல்வார்கள். அவன் வம்புக்கு இவன் போகமாட்டான். எப்பவாவது "என்னடா நன்னா படிக்கிறயா" என்று அண்ணனின் பொறுப்புடன் விசாரிப்பான். எத்தனாவது, என்ன சப்ஜெக்ட் என்றெல்லாம் கேட்பான். "மேத்ஸ் நன்னா போடு. அதிலதான் நிறைய மார்க் வாங்கலாம். பழைய கொஸ்சன் பேப்பர் எல்லாம் சால்வ் பண்ணிடு" என்பான்.

ஆண்டாள் நிகு நிகுவென்று வளர்ந்திருந்த தன் மூத்த மகனுக்கு எதிலும் இன்டரஸ்ட் இல்லை. ஏதாவது தொழில் கற்றுக்கொள்ள பாலிடெக்னிக்கில் சேர்க்கலாம் என்று ஆடிட்டர் ராமசாமியிடம் அப்பா தாயே என்று கெஞ்சி திருச்சி துப்பாக்கி ஃபேக்டரியில் ஃபவுண்டரியில் ஒரு ட்ரெய்னியாகச் சேர்த்தாள். அங்கே மூன்று நாள் சென்ற பின் , இந்த சூடு எனக்கு ஆகவில்லை. உடம்பெல்லாம் எரியறது. கார்த்தாலை ரத்த வாந்தி எடுக்கறது என்று சொல்லி விட்டான். அதெல்லாம் பட்ரை வேலைம்மா பிராமணாள் பண்ண முடியாது என்றான். ஏண்டா இப்படி தாயாருக்குப் பாரமா இருக்கே என்று கேட்டதற்கு வீட்டைவிட்டு ஓடிப்போய்விட்டான். ஆண்டாள் பதறிப்போய் ஆராமுதுவுக்குத் தகவல் சொல்ல, அவர் உடனே வந்தார். "நாந்தான் சொன்னேனே உன்னால் தனியாகப் பிள்ளைகளை சமாளிக்க முடியாது. என்கூட வந்துவிடேன். உன்னை ராணி மாதிரி வெச்சுக்கறேன். நியாயமா பாக்கப்போனா நான்தான் உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணிண்டிருக்கணும். சுந்தாச்சுவோட அத்தங்காதான் இல்லாததும் பொல்லாததும் சொல்லி, கல்யாணத்தைக் கலைச்சுட்டு மரகதத்தை என் தலையில எல்லாரும் சேர்ந்து கட்டிட்டா. இப்பவும் ஒண்ணும் குடி முழுகிப்போயிடலை" என்று மறுபடி கூப்பிட்டார் அன்று ராத்திரி கெக்கபிக்கே என்று நடந்துகொண்டார்.

நல்ல வேளை சமயத்தில் மாஞ்சு திரும்பி வந்துவிட்டதால் விலகிக்கொண்டார். எங்கேடா போனே என்றால் "புதுக்கோட்டை போற வழியில் நார்த்தாமலை பக்கத்தில் சித்தன்ன வாசலுக்கு என் ஃப்ரெண்டு கூப்பிட்டான். மனசு சரியில்லை போனேன்"

என்றான். உங்கம்மாவிடம் சொல்லிட்டுப் போகக்கூடாதோ என்றதற்கு "அம்மாதான் தெண்டச்சோறுன்னு வெய்யறாளே" என்றான்.

எப்படா வெய்ஞ்சேன் என்று பாச்சுவைக் கேட்டதில் அவன் "எனக்குத் தெரியாது. பசிக்கிறது எதாவது கொடு" என்றான். மாஞ்சு "ஆராமுது மாமாவையெல்லாம் எதுக்குக் கிட்ட சேக்கறே? இந்தாளை முதல்ல துரத்து" என்றான். அவர் மார்பில் காயத்துடன் புறப்பட்டார்.

மாஞ்சு பழையபடி ஆகிவிட்டான். அவனை எதும் கேக்காதேம்மா என்று பாச்சு சொல்லிவிட்டான். அவளும் அப்படியே தீர்மானித்தாள்.

மாஞ்சு இதனால் வெத்து என்று இல்லை. சமூகத்துக்கு ஒத்தாசையாகத்தான் இருந்தான். மாய்ந்துமாய்ந்து பொதுக் காரியம் செய்வான். முனிசிபல் எலக்‌ஷனுக்கு காங்கிரஸ் சார்பில் போட்டியிட்ட கதர்க் கடை கன்னியப்பனுக்கு ஓடியாடி வேலை செய்வான். பங்குனித்தேர், சித்திரைத்தேர் எல்லாவற்றிற்கும் பின்னாலிருந்து மேளம் அடிப்பான். பின்சக்கரத்தில் நெம்புகோல் போட்டு அதன்மேல் குதிரைபோல ஏறிக்கொண்டு ஆட்டுவான். ஹைஸ்கூல் பையன்களுக்கு கிரிக்கெட் கோச்சிங் பண்ணுவான். கேரம்போர்டு நன்றாக ஆடுவான். அம்மா மண்டபத்தில் கிளிமூக்கு மாங்காய் அடித்துத் தருவான். பெருமாள் புறப்பாட்டுக்கு ஸ்ரீபாதம் தாங்கியாக எழுந்தருளப் பண்ணுவான். தினம் பெருமாள் தாயார் சன்னிதிக்குப் போய் நெற்றி முழுக்க மஞ்சள் காப்புடன் வருவான். அன்னன்னைக்குப் பெருமாள் எத்தனை மணிக்குப் புறப்பாடு, எங்கெங்கே மண்டகப்படி, யாரார் உபயம் என்பதெல்லாம் அவனுக்கு அத்துபடி. சித்திரை உத்தர வீதியில் மட்டை விழுந்துவிட்டால் ரூட்டை மாற்றவும் பாடியைத் துரிதமாக அகற்றவும் வாத்யாருக்கும் பாடைக்கும் பச்சை மூங்கிலுக்கும் தென்னோலைக்கும் சொல்லவும் மாஞ்சுவைத்தான் கூப்பிடுவார்கள்

"எங்க மாஞ்சு படிக்கலையே ஒழிய எல்லா சாமர்த்தியமும் உண்டு அவனுக்கு. எங்கே போனாலும் பிழைச்சுப்பான் மாமி." என்பாள் ஆண்டாள்.

"ஒரு கல்யாணத்தைப் பண்ணி வெச்சுரு சரியாப் போய்டும்."

"அதுக்குத்தான் அலையா அலையறேன். முதல்ல அவன் சொந்தக் கால்ல நிக்கட்டும் மாமி. ரங்கநாதர் அவனுக்கு எதோ வச்சிருக்கேர் தெரியறது. என்ன வச்சிருக்கார்னுதான் புரியலை."

இடையே பாச்சு ஸ்டேட் ரேங்க் வாங்கி ஐஐடியில் எண்ட்ரன்ஸ் எக்ஸாம் எழுதி முதல் பத்து ரேங்க்குகளில் வந்தான். சென்னை ஐஐடியில் சேர்ந்தான்.

மாஞ்சு எப்போதும் போல் கீழவாசல் கடையில் இப்போது கமலஹாசன் படங்களை விமர்சித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆண்டாள் சுற்றுப்பட்ட ஜீயபுரம், திருவெள்ளறை போன்ற இடங்களில் ஏழை பிராமணப் பெண்ணாக மாஞ்சுவுக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அவன் ஜாதகத்தில் தோஷம் இருந்தது, அதற்காக திருநள்ளாறு

போய்வந்தாள். சக்கரத்தாழ்வாருக்கு விளக்கேற்றினாள்.

"சீர் செனத்தி எதும் வேண்டாம்மா. பொண்ணு அவனுக்குப் பாந்தமா இருந்தா போறும். ரொம்ப படிச்சிருக்க வேண்டாம். தம்பிக்காரனுக்கு இப்பவே டில்லி, கல்கத்தா, அமெரிக்கான்னு ஜாதகமா வந்து குமியறது. பெரியவனுக்குப் பண்ணிட்டுதானே சின்னவனுக்குப் பண்ணணும்" என்றாள்.

"ஏம்மா கவலைப்படறே? எனக்கு வேளை வரலை."

"எப்படா வரும்? அம்பது வயசானப்பறமா?"

"வரும். வரும். எனக்காக ஒருத்தி பிறந்திருக்கா. அவ எங்க இருக்கான்னுதான் தெரியலை கண்டுபிடி."

பாச்சு ஐஐடி முடித்த கையோடு, எம்எஸ் படிக்க ஹார்வர்டுக்குப் போய்விட்டான். அவனுக்கு ஸ்டான்ஃபோர்டு, பர்ட்யு உள்பட எட்டு இடத்தில் அட்மிஷன் அசிஸ்டண்ட்ஷிப்புடன் கிடைத்தது. "இதுதான் இருக்கறதுக்குள்ளயே பெஸ்ட்னு போயிருக்கான் அங்க" என்று மாஞ்சு பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டான்.

மாஞ்சுவுக்கு வயது முப்பதைத் தாண்டிவிட்டது. "எனக்கு ஏம்மா அவசரப்படறே. நிறைய வரன் வரதுன்னா அவனுக்கு முன்னால கல்யாணம் பண்ணிடு. எனக்கு ஆட்சேபணையே இல்லை" என்றான்.

"உறவுக்காரள்ளாம் சொல்லிக் காட்டுவாளேடா."

"அவா என்ன வேணா சொல்லிட்டுப் போகட்டும். நான் எதும் சொல்லலையே. எதுக்கு கவலை? என் ஜாதகத்தின்படி ஏழரை நாட்டுச் சனி விலகினாத்தான் கல்யாணம் ஆகும்னு புஜ்ஜி சாஸ்திரி சொல்லிருக்கார்."

இதனிடையில் பாச்சு தன் படிப்பை முடித்துவிட்டு ஏழெட்டு கம்பெனிகள் அவனுக்குப் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே வேலை கொடுக்க முன்வர 'பாச்சுஸ் அல்காரிதம்' என்று கர்மார்கர்போல லீனியர் ப்ரொக்ராமிங்கில் வேகமாக இயங்கக்கூடிய வழிமுறையைக் கண்டுபிடித்து, பேட்டண்ட எடுத்தான். ஐபிஎம், எச்பி, அல்காடெல், ஆரக்கிள், மைக்ரோசாப்ட் போன்ற பெரிய கம்பெனிகள் அவனை அழைத்தன. இண்டர்வ்யுவுக்கு அவன் இருக்குமிடத்துக்கு எச்.ஆர். டி. மேனேஜரை அனுப்பினார்கள்.

க்ரீன் கார்டுக்கும் மனு கொடுத்துவிட்டான். அது வருவதற்குள் ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள வேண்டியது விசா விதிகளின்படி தேவையாயிற்று. மாஞ்சுவுக்கு போன் பண்ணி, 'அம்மா கிட்ட சொல்லு. பதினஞ்சு நாள் லீவில வருவேன். ரெண்டு அல்லது மூணு பெண் பார்த்து வைக்கச் சொல்லு.

"ஜாஸ்தி வேண்டாம். கன்ஃப்யுஸ் ஆய்டுவேன். எனக்கு இந்த ஊர் பொண்ணுகள் வேண்டாம். ஒவ்வொருத்தியும் மூணு பாய் ஃப்ரெண்டு, கல்யாணத்துக்கு முன்னால செக்ஸ்னு கேக்கவே

நன்னால்லை. அம்மா மாதிரி ஒரு பெண் வேணும்னு சொல்லு" என்றான்.

மாஞ்சு பாச்சுவின் ஜாதகத்தைச் சரியாகக் கணித்துக் காப்பி எடுத்து 'மங்கையர்மலர்' 'ஹிண்டு'வில் எல்லாம் விளம்பரம் கொடுத்து போட்டோ அனுப்பி எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்தான். ஜாதகங்கள் வந்து குவிந்தன.

இறுதியில் ஹேமலதா என்கிற லதா பாச்சுவுக்குப் பொருத்தமாக இருப்பாள் என்றான். அவள் அப்பா சக்ரவர்த்தி என்று பிஎச்இஎல்லில் டிஜிஎம். நல்ல சுயமாச்சார்யாள். போப்பாலிலும் டில்லியிலும் வளர்ந்த பெண். அவர்களும் தென்கலை. ஜாதகம் நன்றாகப் பொருந்தியது. அழகான பெண். முக்கியமாக அசப்பில் பார்த்தால் சின்னவயசில் ஆண்டாள் ரத்னா ஸ்டுடியோவில் எடுத்த ஃபோட்டோ போலவே இருந்தாள். பாச்சு மாஞ்சுவிடம் "அண்ணா நீ ஓக்கேன்னா எனக்கும் ஓக்கேதான். உங்களையெல்லாரையும் அமெரிக்காவுக்கு கூட்டிண்டு போகப் போறேன்" என்றான்.

பாச்சுவின் பெயர் இங்கிலிஷ் கல்யாணப் பத்திரிகையில் பார்த்தி ஸந்தா என்று போட்டிருந்தது. திருச்சி தென்னூரில் புதிதாகக் கட்டிய பெரிய கல்யாண மண்டபத்தில் முதல் கல்யாணமாக பாட்டுக் கச்சேரி எல்லாம் வைத்து விமரிசையாக நடந்தது. பார்த்த வர்கள் எல்லாம் என்ன அழகான ஜோடிப்பொருத்தம் என வியந்தார்கள். சக்ரவர்த்தியும் பாச்சுவும் சூட் போட்டுக்கொண்டு அப்படிக் குலாவினார்கள். ராத்திரி டம்ளரில் ஒயின் சாப்பிட்டார்கள். பெண்கள் குஜராத்தி கட்டு கட்டிக்கொண்டு டாண்டியா கோலாட்டம் போட்டார்கள். ஆண்டாளுக்குச் சிரிப்பாக வந்தது. மாஞ்சு டின்னரின்போது கரைவேஷ்டியை உயர்த்திக் கட்டிக்கொண்டு சிரோட்டிக்குப் பாதாம் பால் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தான் ஓடியாடி எல்லா கெஸ்ட்களையும் கவனித்தான். பாச்சு அமெரிக்கா போனதில் சதை போட்டு நன்றாகத் தேறியிருந்தான்.

ஆண்டாள் புதுமண தம்பதிகளை வாழ்த்தும்போது கண்ணில் தண்ணீர் பெருகியது. 'அம்மா, அம்மா. ஸ்டாப்பிட் அம்மா. நான் மாஞ்சுக்கு ஒரு ப்ரைடை ஏற்பாடு பண்ணுகிறேன். ஓகே?' என்றான் பாச்சு. காம்கார்டரில் நிறைய வீடியோ எடுத்தார்கள் பாச்சுவின் மாமியாரே இளமையாக இருந்தாள். ஆண்டாள் ஒரு நாளைக்கு அரக்கு கலரில் பட்டுப்புடவை உடுத்தி இருந்ததை ஆராமுது கண் கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். பாச்சுவின் மாமியார் "கவலைப்படாதிங்க மாப்பிளை. உங்க பிரதர்க்கு தை மாசத்துக்குள் நல்ல ஐயங்கார் பொண்ணா பாத்து வைக்கவேண்டியது என் பொறுப்பு. ஏண்டி நம்ம கோமளா பொண்ணுக்கு என்ன வயசு" என்றாள்.

ஆண்டாளும் "ஜானகி உன்னைத்தான் நம்பிருக்கேன். என் பிள்ளையைப் படிக்க வெச்சேனே ஒழிய, எனக்கு ஒரு சாமர்த்தியமும்

கெடையாது" என்றாள். கல்யாணமான ஒரு வாரம் பெங்களூர், ஊட்டி என்று சுற்றிவிட்டு, அடுத்த வாரமே லதாவை டூரிஸ்ட் விசாவில் அமெரிக்கா அழைத்துச்சென்று விட்டான். 'மிஸ்'ஸாகத் தான் அவள் சென்றாள். லதா மாமியார் வீட்டில் ஒரு நாள்தான் இருந்தாள். ஃபேன் இல்லையா என்று அங்கலாய்த்தாள். தெற்கு வாசலுக்குப் போய் மாஞ்சு ஒரு ஃபேன் வாடகைக்கு எடுத்துவந்தான். பாச்சு அமெரிக்கா போய் இன்னொரு கல்யாணம் செய்ய வேண்டும் என்பதெல்லாம் ஆண்டாளுக்கோ மாஞ்சுவுக்கோ புரியவில்லை.

மாஞ்சு இப்போது லேசாகச் சிரித்து மழுப்பும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தான்.

"மாஞ்சு எப்படா கல்யாணம், தம்பிக்கே ஆய்டுத்து. உனக்கு எப்படா?"

சிரிப்பு.

"யாரையாவது பாத்து வெச்சிருக்கியா சொல்லிடு."

சிரிப்பு.

கிராப்பை முன்னால் சிரைத்துப் பின்னால் குடுமியை அதிகரித்து தாடிபோல ஒரு சமாச்சாரம் வளர்க்க ஆரம்பித்தான். திருமண் இட்டுக்கொள்ள ஆரம்பித்தான்.

பாச்சு அம்மாவை அமெரிக்காவுக்குக் கூப்பிட்டான்

"அங்க இப்ப வந்தா ப்ரயோஜனம் இல்லை. ஒரு நல்ல சேதியா சொல்லு வந்துர்றேன். உங்கண்ணனுக்கு ஒரு கால்கட்டைப் போடணுமே. எப்படி அவனைத் தனியா விட்டுட்டு வர்றது?"

"நீ போய்ட்டு வாம்மா. நான் சந்த்ரா லாட்ஜ்ல சாப்ட்டுக்கறேன்."

"இல்லைடா அடுத்து உன் கல்யாணம்தான். இப்பவே ரொம்ப தள்ளிப் போய்டுத்தே."

மாஞ்சுவுக்குக் கடைசியில் ஒரு நல்ல வரன் வந்தது. அலமேலு பாச்சு கல்யாணத்தின்போது சமையலுக்கு ஒத்தாசையாய் கறிகாய் நறுக்கிக்கொண்டிருந்தாள். பெண் பளிச்சென்று இருப்பதை ஆண்டாள் பார்த்திருந்தாள். வயது இருபத்திரண்டு. செவ்வாய் தோஷ ஜாதகம். பரவாயில்லை. ஆனால் வயசு வித்யாசம் ரொம்ப இருக்கிறதே என்ற கேட்கத் தயங்கினாள். பெண் வீட்டார் இதைக் கேள்விப்பட்டு, "இருந்தா என்ன? பையனுக்கு வயசே தெரியலையே. உங்காத்தில சம்பந்தம் வெச்சுக்க நாங்க குடுத்து வெச்சிருக்கணும்" என்றார்கள். அவர்கள் ஏழை. அவர் சரக்கு மஸ்டர். மனைவி கல்யாணங்களுக்கு கறிகாய் நறுக்குபவள், அப்பளம் இடுபவள். அலமேலு ஆறு பெண்களில் மூத்தவள். "மாஞ்சுவைப் பாத்தியாடி? பண்ணிக்கிறாயா" என்று கேட்டதில் உடனே சம்மதித்துவிட்டாள். "இங்க இருந்துண்டு மூணு வேளை தளிகை பண்ணிண்டு, புடுதுணி மாதிரி ஒரு தாவணியையே தோச்சு தோச்சு போட்டுண்டு, சாக்கடை குத்திண்டு இருக்கறதில

இருந்து விடுதலை கிடைக்கிறதால நான் ராமானுஜனைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கறேன்" என்று சொன்னாள். நிச்சயதார்த்தம். பழம்பாக்கு வெற்றிலை மாற்றிக்கொண்டார்கள் சரக்கு மாஸ்டரிடம் பணம் இல்லை. வரவேண்டிய பணம் ஒன்று இருந்ததால் சித்திரை மாசத்தில் கல்யாணம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றார்கள் பெண்வீட்டில். மாஞ்சு ஷேவ் பண்ணிக்கெண்டான். பாச்சுவுக்கு கலெக்ட் கால் போட்டு பேசியதில் "பணத்தைப் பத்தி ப்ரச்னையே வேண்டாம்மா. நாமளே செலவழிக்கலாம். நான் நிறையவே சம்பாதிக்கிறேன். ஆறாயிரம் டாலர்ங்கறது எனக்குப் பெரிசே இல்லை. அவாளை இதுக்காகத் தள்ளிப் போடச் சொல்லாதே. சட்டுபுட்டுனு முடிச்சுரு" என்றான்.

கடைசியாக மாஞ்சுவுக்குக் கல்யாணம் என்று தேர்முட்டி தள்ளிக் கூட தெருவே பேசிக்கொண்டது. எல்லாரும் வந்து சந்தோஷமாக ஆண்டாளை விசாரித்தார்கள். அந்தப் பெண்ணும் இரண்டு முறை சேஷ வாகனத்தின்போதும் தைத்தேர் பார்க்கவும் வந்தபோது இவர்கள் அகத்துக்கு வந்து ஓடியாடி ஒத்தாசை செய்தது. ஆண்டாளுக்கு அவளை ரொம்பப் பிடித்துப் போய்விட்டது. இப்பவே அம்மா என்றே கூப்பிட்டது. (பாச்சுவின் மனைவி லதா 'ஆண்ட்டி' என்றுதான் கூப்பிட்டாள்.) "மாட்டுப்பெண்ணை அவா கண்லகூட காட்டலை. ஒரு நா இருந்துட்டு அமெரிக்கா போய்ட்டா. நீதாண்டி என் மாட்டுப்பெண். எங்க மாஞ்சுவுக்குப் பெருமாள் கண்திறந்துட்டேர்' என்றாள். பாச்சு அனுப்பிய ஆயிரம் டாலரை மாற்றி, அவளுக்கு நாராயணசாமி கடைக்குப் போய் நல்ல பட்டுப்புடவை வாங்கித் தந்தாள். திருமாங்கல்யம், தோடு, நெக்லஸ் போடுவதாகச் சொன்னாள்

மாஞ்சுவும் ஒரு முறை அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய் கன்றுக் குட்டியிலிருந்து எல்லாரையும் விசாரித்துவிட்டு வந்தான். "ஏண்டி அவ்வளவு வயசு தெரியலையோல்லியோ" என்றாள் கோமளா சற்றே கவலையுடன். மாஞ்சுவைச் சாப்பிடச் சொன்னார்கள். தயக்கமில்லாமல், பிகு பண்ணாமல் உட்கார்ந்து சம்பிரமமாக ரெண்டு தடவை சாத்தமது கேட்டு வாங்கி, உறிஞ்சி சாப்பிட்டுவிட்டு வந்தான்.

"ஏண்டா கல்யாணம் ஆறதுக்கு முன்னாடி அவாத்தில சாப்ட்டே?" என்றாள் ஆண்டாள்.

"அதான் நிச்சயம் ஆய்டுத்தேம்மா. ஏன்?"

"சம்பந்தம் முடியறதுக்கு முன்னாடி சாப்பிடக்கூடாதும்பா."

"பரவாயில்லைம்மா இதெல்லாம் யார் பாக்கறா?"

அடுத்த முறை போனபோது பட்டும் படாமலும் பேசினார்கள். "பரிட்சை எழுதி முடியட்டும் மாமி. அவசரமென்ன? கிணத்து ஜலத்தை வெள்ளமா கொண்டுபோய்டும்" என்றார்கள். என்ன பரிட்சை என்றால் சரியாகச் சொல்லவில்லை.

அதன்பின் அவர்கள் வேறு பெரிய இடம் பார்ப்பதாக அம்புலு

வந்து சொன்னாள். அங்கே போய் விசாரித்ததில் 'வயசு வித்தியாசம் ஜாஸ்தியிருக்கேன்னு எல்லாரும் சொல்றா மாமி. யோசிக்கணும். பேட்டைவாய்த்தலை ஜோஸ்யருக்குக் கடுதாசி போட்டிருக்கோம். பதில் வந்ததும் சொல்லிடறோம். நீங்க வாங்கிக் கொடுத்த புடவை பிரிக்காம அப்படியே இருக்கு' என்றாள். இதை மாஞ்சுவிடம் சொல்லத் தயங்கினாள் ஆண்டாள். என்ன இவனுக்கு இப்படி அச்சான்யமாவே இருக்கு என்று வேதனைப்பட்டாள்.

பங்குனி உற்சவத்தின்போது அந்தப் பெண்ணும் அவள் தங்கைகளும் கோமளாவும் வீதியோடு போனார்கள். இந்தப்பக்கம் திரும்பக்கூட இல்லை.

மாஞ்சு புரிந்துகொண்டுவிட்டான். "கவலைப்படாதேம்மா. இவ இல்லைன்னா வேற பொண்ணு" என்றான். அவன் குரலில் விரக்தி இருந்தது. "எப்படியும் அந்தப் பெண்ணுக்கும் அமெரிக்காவிலருந்து ஒரு பையன் வந்து உடனே கல்யாணம் பண்ணிக்கறேன்னு சொல்லிருக்கானாம். உங்காத்து பாச்சாதான் அட்ரஸ் கொடுத்தானாம்" என்றாள் அம்புலு.

"அதான் அவா பட்டும் படாம பேசறா" என்றான்.

அதன்பின் அந்தப் பெண்ணின் கல்யாணக் கடுதாசி தபாலில் ஸ்டாம்பு குறைச்சலாக ஒட்டி வந்தது. திருப்பி அனுப்பினால் தப்பாக எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று மாஞ்சு அபராதம் கட்டி வாங்கிக்கொண்டான். அதே தென்னூர் மண்டபத்தில் கல்யாணம்.

இடையே பாச்சு போன் பண்ணியிருந்தான். அவனிடம் விவரம் சொன்னபோது "நான்தாம்மா அட்ரஸ்கொடுத்தேன். என் அண்ணாவுக்கு நிச்சயமான பெண்ணை போய்ப் பார்த்துட்டு போட்டோ அனுப்புன்னு கொடுத்தேன். அவன் கொத்திண்டுட்டான். ஒரு வேளை சொல்லிருக்கக் கூடாதோ, அம்மா ரெண்டு பேரும் அமெரிக்கா வந்துருங்கோ. மாஞ்சுவுக்கும் ஒரு சேஞ்சா இருக்கும். நயாக்ரா ஃபால்ஸ், டிஸ்னிலேண்டெல்லாம் சுத்திக்காட்ட ரவுண்டு டூர் டிக்கெட் ஏற்பாடு பண்றேன்" என்றான். லதா உண்டாகியிருக்கிறாள் என்றும் அவள் அம்மாவால் இப்போது வரமுடியாது, லதாவின் அக்காவுக்கும் ப்ரசவ டைம் என்பதும் தெரிந்தது. ஆண்டாள் முதலில் போய் மூன்று மாதம் இருந்து குழந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டால் லதாவின் அம்மா வந்துவிடுவாள். குழந்தை அமெரிக்காவில் பிறக்க வேண்டியது அவசியம். அப்போதுதான் அது அமெரிக்கன் சிட்டிஸனாகும் என்றான் பாச்சு.

டிராவல் ஏஜெண்ட் அம்மாவுக்கும் மாஞ்சுவுக்கும் அவசரமாக பாஸ்போர்ட் எடுத்தார்கள். பாச்சு தன் சம்பாத்யம், வேலை ஷேர் விவரங்கள், தன மதிப்பு எல்லாவற்றையும் விவரித்து ஸ்பான்சர் லெட்டர் அனுப்பியிருந்தான். தன் பிள்ளைக்கு இத்தனை சொத்தா என்ற ஆண்டாள் பெருமைப்பட்டாள். இருவருக்கும் வீசாவுக்கு

மனுப் போட்டதில் ஆண்டாளுக்குக் கிடைத்தது. மாஞ்சுவுக்குக் காரணம் போதவில்லை என்று மறுத்துவிட்டார்கள்.

ஆண்டாள் ரொம்ப சங்கடப்பட்டாள். "உன்னைத் தனியா விட்டுட்டு எப்படிரா போறது?"

"நான் என்னம்மா சின்னக் குழந்தையா?"

"கல்யாணத்தையாவது பண்ணியிருந்தா அவ பாத்துப்பாளே"

"அதான் ஆகலையே. நீ இப்ப அமெரிக்கா போயாகணும்."

"தனியா எப்படிரா போவேன்?"

"அதெல்லாம் ப்ரச்னையே இல்லை. மெட்ராஸ்ல ப்ளேன் ஏறினா நேர எங்கயுமே இறங்க வேண்டியதில்லை. எட்டுருக்குப் பாத்துப்பா மாமி" என்றான் ஏஜெண்ட்.

ஆண்டாள் பல்வேறு சீட்டுகளையும் எழுதிக்கொண்டு பருப்புப் பொடி, கருவேப்பிலைப்பொடி, குழம்புப் பொடி, ரசப்பொடி, முறுக்கு, தட்டை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு பிரிட்டிஷ் ஏர்வேஸ் விமானத்தில் ஏறினாள். மாஞ்சு சென்னை ஏர்போர்ட் தடுப்பு வரை கொண்டுவிட்டான். மாஞ்சு கொஞ்சம் இருமினான். ஆண்டாள் ஏனோ புறப்படும்போது ரொம்ப அழுதாள். பிளேனை விட்டு நகரவில்லை ஒரு ஹாஸ்டஸ் நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டாள். லண்டன்வரை தமிழ் பேசினாள். ஜே.எஃப்.கேயில் பாச்சுவும் லதாவும் பாஸ்டனிலிருந்து வந்து கப்பல் காரில் அழைத்துச் சென்றார்கள். "மாஞ்சுதாண்டி பாவம் அதிர்ஷ்டமே இல்லை."

"இல்லை ஆண்ட்டி. ஒழுங்கா படிச்சிருந்தா மச்சினரும், தன்னைப் போல முன்னுக்கு வந்திருக்கலாம்னு பார்த்தி சொன்னார். முதல்ல ருந்தே சரியா வளர்க்கலையாம்" என்று லதா சொன்னது ஆண் டாளுக்கு உறுத்தியது. "டைஃபாய்டு வந்து ஒரு வருஷம் பின் தங்கினதும் அவனுக்கு சுவாரசியம் போய்டுத்து. அவனும் பாச்சுபோல வந்திருக்க வேண்டியவன்தான்."

பாச்சு "மாஞ்சுவா? ஹ!" என்றான்.

லதா கடகடவென்று அர்த்தமில்லாமல் சிரித்து பாச்சுவுடன் முன்சீட்டில் ஒட்டிக்கொண்டாள்.

இவ என்ன சொல்றது என்று ஆண்டாளுக்கு வருத்தமாக இருந்தது.

வீடு பெரிசாக நாலு ரூம் மச்சும் கீழுமாக இருந்தது.

லதாவுக்கு ப்ரீச் பேபியாக இருந்ததால் சிசேரியன் பண்ணி எடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். அவள் பெட்ரூமைவிட்டு நகரவில்லை. நாள் பூரா காதில் மாட்டிக்கொண்டு பாட்டு கேட்டாள். எதையோ கொறித்துக்கொண்டே இருந்தாள். பிள்ளைத்தாச்சி பத்தியமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிப்பார்த்தாள். அதெல்லாம் மாறிப் போச்சும்மா என்றான் பாச்சு.

அந்த ஊர் டி.வி. புரியவில்லை. பாச்சு மைக்ரோவேவ், ரைஸ்

குக்கர், ப்ளெண்டர் போன்றவைகளை எப்படி இயக்குவது என்று சொல்லிக்கொடுத்தான். கேஸ், எலக்ட்ரிக் அடுப்பு எல்லாம் சௌகரிய மாக இருந்தது. பாச்சுவுக்கு வேளைக்கு வேளை வெங்காய பஜ்ஜியும் தோசையும் இட்லியும் அடையும் தேன்குழலும் முள்ளு முறுக்கும் பருப்பு உசிலியும் மாற்றி மாற்றிப் பண்ணிப்போட்டாள். கீரை, வாழைக்காய், உருளைக்கிழங்கு, சேப்பங்கிழங்கு, ரோஸ்ட் எல்லாம் வகைவகையாகச் செய்து போட்டாள். பிள்ளையும் மாட்டுப் பெண்ணும் திஸ் இஸ் கிரேட், கூல், ஆஸம் என்று சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆபிசிலிருந்து வந்த உடனே "அம்மா சாயங் கலத்துக்கு என்னம்மா டிபன்" என்ற கேட்பான்.

இண்டியன் ஸ்டோரில் அத்தனை காய்கறியும் கொட்டிக்கிடந்தது. பால் ஏராளமாகக் கிடைத்தது. ந்யு ஜெர்சியிலிருந்து தன் நண்பர்களைக் கூப்பிட்டு பிரமாதமாக ஒரு விருந்து சமைக்கச் சொன்னான். அத்தனை பேரும் ஒன்றுவிடாமல் சாப்பிட்டு "ஆண்ட்டி எங்க வீட்டுக்கு வந்து இந்த மாதிரி வடை போடறது எப்படின்னு ஒய்ஃபுக்கு சொல்லிக் கொடுங்க ஆன்ட்டி. பார்டா! உங்கம்மாவை கிட்நாப் பண்ணிட்டுப் போறேன்" என்றார்கள். பார்ட்டிக்கு மாஞ்சுவுக்கு பார்த்த அந்தப் பெண்அலமேலு அவள் கணவனுடன வந்திருந்தாள். ஆளே மாறிப்போய் இருந்தாள். தலையை கிராப் வெட்டிக்கொண்டு, ஆண்பிள்ளை சொக்காய் போட்டுக்கொண்டு, அவளே சொல்லிக் கொண்ட பின்தான் அலமேலு என்று தெரிந்தது. அவள் கணவன் அவளை அடிக்கடி லூலூ என்று அழைத்தான்.

அவ்வப்போது "உன் அண்ணன் என்ன பண்ணிக்கொண்டிருக் கிறானோ" என்று அங்கலாய்ப்பாள். "அம்மா இங்க வந்தாச்சு நீ. நோ ந்யுஸ் இஸ் குட் ந்யுஸ்."

"இல்லைடா அவனுக்கு ஒரு கல்யாணத்தைப் பண்ணிருந்தா."

"இதையே சொல்லிண்டிரும்மா" என்றான் பாச்சு. அன்று லேசாகக் குடித்திருந்தான், "உன் ரெண்டாவது பிள்ளையை எப்பவாவது தட்டிக்கொடுத்திருக்கியாம்மா? ஸ்டேட்லயே முதலா வந்தேனேம்மா ஒரு திருக்கண்ணமுது பண்ணிப் போட்டிருக்கியா? என்னை அணைச்சு ஒரு முத்தம் கொடுத்திருக்கியாம்மா, . ஸ்காலர்ஷிப் பணத்தையெல்லாம் கொண்டுவந்து கொட்டினனே எப்பவாவது தாங்ஸ் சொன்னியம்மா, அப்பப்போ ஐநூறும் ஆயிரமும் டாலர் டாலராஅனுப்பிச்சேனே. எப்பவாவது போன்ல கூப்ட்டு 'பாச்சு உன்னை பிள்ளையா பெத்ததுக்கு எனக்குப் பெருமைடா பாச்சு'ன்னு ஒரு வார்த்தை ஒரு வார்த்தை? எப்பப் பாத்தாலும் மாஞ்சு கல்யாணமாகலையே, மாஞ்சு சாப்டலையே, மாஞ்சுக்குக் கொத்தமல்லி தொகையல் புடிக்குமே, மாஞ்சுக்கு அடை பிடிக்குமே, வெல்லக் கொழுக்கட்டை பிடிக்குமே.

உனக்கு ரெண்டு பிள்ளைம்மா! உன் ரெண்டாவது பிள்ளையோட அல்காரிதம் இப்ப உலகமே யுஸ் பண்றது தெரியுமா?"

ஆண்டாள் கொஞ்ச நேரம் மௌனமாக இருந்தாள். லதா தன் கை நகங்களுக்கு பாலிஷ் பூசிக்கொண்டிருந்தாள்.

"பாச்சு நீ மாறிப் போய்ட்டேடா" என்றாள்.

பாச்சு அப்புறம் அவள் ரூமுக்கு வந்து விளக்கைப் போட்டான். ஆண்டாள் படுக்கையில் உட்கார்ந்து அழுதுகொண்டிருந்தாள் அணைத்துக்கொண்டு "ஐம் ஸாரிம்மா. நான் அப்படி பேசியிருக்கக் கூடாது" என்றான். அவனிடம் சாராய வாசனையும் சிகரெட் வாசனையும் இருந்தது.

பாச்சுவுக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்து, மூணாவது நாள் அனுப்பி விட்டார்கள். ஏகப்பட்ட துணிகளில் சுற்றிக் குழந்தை வீட்டுக்கு வந்தது. அதற்கென்று தனியாக ஒரு அறையை நீலக்கலரில் பேப்பர் ஒட்டி மிக்கி மௌஸ் பொம்மைகள் எல்லாம் இட்டு, தொட்டிலில் ஜில் ஜிலாப்பு தொங்கவிட்டு, குழந்தை கையைக் காலை உதைத்துக் கொள்வதை பார்த்து மகிழ்ந்து "இப்பவே பார்றா. என்ன புத்திசாலி. அப்பா மாதிரி" என்றாள் ஆண்டாள்.

"பெரியப்பா மாதிரி. இல்லாட்டா சரி" என்றாள் லதா.

'அவனை உனக்கென்னடி தெரியும்? என்ன தெரியும் அவனைப் பத்தி' என்று கேட்டுவிடத்தான் துடித்தாள். எதற்கு வந்த இடத்தில் சண்டை என்று பல்லைக் கடித்துக்கொண்டாள் அவளுக்கு அமெரிக்கா பிடிக்கவில்லை, சிறை வாசம்போல இருந்தது. வாரம் ஒருநாள் இண்டியன் ஸ்டோருக்குக் கூட்டிப்போவான். நடுராத்திரியில் நாற்பது மைல் போய் பால் கேன் வாங்கி வருவதும் பழைய நாகேஷ் படங்களை காசெட் எடுப்பதும் உதவாத சாமான்களை வாங்கி டிக்கியை ரொப்புவதும் ஆண்டாளுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

வேளாவேளைக்கு பாச்சுவுக்குத் தளிகைப் பண்ணி போடவேண்டும். சுடவைக்கக் கூடாது. சத்தம் போடுவான். கைக்குழந்தையை வளர்ப்பது ஆண்டாளுக்கு மறந்துபோய்விட்டது. அது ஓயாமல் அழுதது. இப்போதே அதைத் தனி ரூமில் போட்டுவிட்டார்கள். டாக்டர்கள் வரவே மாட்டார்கள். ரொம்ப பயந்துகொண்டேதான் இருந்தாள். குழந்தை விச்சுளியாய் இருந்தது. தாய்ப்பால் கிடையாது.

"லதா உங்கம்மா எப்ப வரப்போறா" என்று கேட்டாள்.

"இன்னும் ரெண்டு மாசம் ஆகும் ஆன்ட்டி."

"இல்லை நான் மாஞ்சுவைத் தனியா விட்டுட்டு வந்திருக்கேன். உங்கம்மாவோட பேசிப்பாரேன். சீக்ரம் வரட்டுமே."

சாயங்காலம் பாச்சுவும் லதாவும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பாச்சு பட்டென்று கதவைத் திறந்து "அம்மா உனக்கு இங்க என்ன குறை?"

"குறைன்னு இல்லைடா. வந்து ஆறு மாசம் ஆச்சு."

"நாலுமாசம். ஸோ வாட் அம்மா?"

"எனக்கும் ஊருக்குப் போகணும்போல இருக்கு."

"அங்க என்ன வெச்சிருக்கு உனக்கு?"

"மாஞ்சு."

"மாஞ்சு. மாஞ்சு. மைகாட் மாஞ்சுவுக்கு நாப்பது வயசும்மா."

"முப்பத்தஞ்சு."

"சரி முப்பத்தஞ்சு. அவனுக்கு இனிமே கல்யாணம் ஆகாது."

"எப்படி ஆகும்? நீதான் தம்பிக்காரனே கலைச்சுட்டியே. வேற ஜாதகம் பாத்துக் கொடுத்துட்டியே அலமேலுவுக்கு" என்று வாய்தவறிச் சொல்லிவிட்டாள். பிலுபிலுவென்று பிடித்துக்கொண்டான்.

"என்ன சொன்னே? நானா நானா" என்று அவளை அடிப்பதற்குக் கை ஓங்கினான். லதாதான்அவனை தடுத்தாள்.

"அம்மா நான் தெளிவா சொல்றேன். லதாவோட அம்மா வர வரைக்கும் நீ இங்க இருந்துதான் ஆகணும். உன்னை ப்ளேன் சார்ஜ் கொடுத்து அழைச்சண்டு வந்திருக்கேன். ஒரு டிக்கெட், இண்டியன் ருப்பிஸ்ல என்ன வெல தெரியுமா? எழுவதாயிரம்."

"நான் வேணா நிலத்தை வித்துக் கொடுத்துர்றேம்பா."

"அம்மா ஏம்மா புரியமாட்டேங்கறது உனக்கு?"

இதற்குள் லதா "பாச்சு நான் இன்னிக்கே அம்மாவுக்கு போன் போட்டுர்றேன். ஆன்ட்டி எங்கம்மாகிட்ட பேசி எவ்வளவு சீக்ரம் வரமுடியமோ வரச் சொல்றேன். பல்லைக் கடிச்சுண்டு, ஒரு மாசம் இருங்கோ போறும்."

பாச்சு "அம்மா நிஜமாவே சொல்லு. உனக்குப் பேரன் பொறந்ததில பெருமை இல்லையா? சுந்தரராஜன்னு பேர் வெக்கறேம்மா. அப்பா பேரு, ஞாபகம் இருக்கா வேணும்னா ராமானுஜம்னு வெக்கறேன்."

ஆண்டாள் மௌனமாக இருக்க,

"பாச்சு இட்ஸ் நோ யூஸ். ஷி வில் நெவர் அன்டர்ஸ்டாண்ட்" என்றாள் லதா.

ஆண்டாளுக்குச் சங்கடம் பண்ணியது. இங்கு வந்து மாட்டிக் கொண்டுவிட்டோம். என்னை விடவே மாட்டார்கள் என்று வயிற்றில் புளியைக் கரைத்தது.

அடுத்த நாளே ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து ஆராமுது போன் பண்ணி யிருந்தார். மாஞ்சுவுக்கு உடம்பு சரியில்லை. தில்லை நகரில் அட்மிட் ஆகியிருக்கிறான் என்று.

ஆண்டள் பதறிப்போனாள்

பாச்சுவை ஆபிசில் கூப்பிட்டு சொல்லச் சொன்னாள். பாச்சு லேட்டாக வந்தான். "அம்மா இந்த ட்ரிக் எப்பம்மா கத்துண்டுட்டே, லெட்டர் எழுதிப் போட்டியா?"

"என்னடா சொல்றே?"

"இல்லை மாஞ்சுவுக்கு உடம்பு எப்படிம்மா கரெக்டா மணி அடிச்சாப்பால வரது."

"நீ என்ன சொல்றன்னே புரியைல பாச்சு. நீ வரவர நடந்துக்கற விதம், உன் தாயாரை நீ மதிக்காததும் மனசை நோகடிக்கறதும் நன்னாவே இல்லை. கொஞ்ச நாள் பிரிஞ்சு இருந்தா ரெண்டுபேருக்கும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் புரிஞ்சுக்க முடியும்னு தோண்றது. நான் ஊருக்குப் போய்ட்டு மாஞ்சுவுக்கு சரியானப்புறம் வந்துர்றேன்."

"வரவே வேண்டாம். அங்கேயே இரு. தாயார் சன்னிதி மண்டபத்தையெல்லாம் முதுகு தேச்சுண்டு, உண்டகட்டி சாப்ட்டுண்டு.'

லதாவின் அம்மாவும் வருவதாகச் சொல்லிவிட, ஆண்டாளை மறுபடி பிளேன் ஏத்தி அனுப்பிவிட்டான்.

ஆண்டாளுக்கு சந்தோஷமாக இருந்தது. மாஞ்சுவுக்கு ஒன்றும் இல்லை. நான் இல்லாமல் ஏங்கிப்போயிருக்கிறான். நான் போய் ரெண்டு வேளை மெந்தியக் குழம்பும் சுட்ட அப்பளமும் பண்ணிப் போட்டாலே சரியாப் போய்டும் என்றுதான் போனாள்.

மாஞ்சு இவள் போனபோது தில்லைநகர் தனியார்ஆஸ்பத்திரியில் கோமாவில் இருந்தான். அவன் மார்பைப் பிறாண்டி, மாஞ்சு முழிச்சுப் பார்றா அம்மா வந்திருக்கேன் கண்ணைத் திறடா' என்று சொல்லிப்பார்த்தாள். திறக்கவில்லை. மூச்சு விடுவதற்கு ரொம்ப சிரமப்பட்டான். ஆக்சிஜன் வைத்தார்கள்.

அவனுக்கு என்ன வியாதி என்று சரியாகச் சொல்லமாட்டேன் என்றார்கள். கிண்ணி சரியில்லை, கிண்ணி சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். நம் தேகத்தில் எங்கு கிண்ணி இருக்கிறது என்று ஆண்டாளுக்குப் புரியவில்லை.

அவர்கள் சொன்னது கிட்னியை.

மாஞ்சு இவளைக் கண் திறந்து பார்க்காமலேயே இறந்து போய் விட்டான். ஸ்ரீரங்கத்துக்காரர்கள் அத்தனை பேரும் வந்திருந்தார்கள்

பாச்சு உடனே ப்ளேன் பிடித்து ராக்ஃபோர்ட் பிடித்து ரெண்டு நாளில் வந்துவிட்டான். அதுவரை மாஞ்சுவை ஐஸ் பாளத்தில் வைத்திருந்தார்கள். நெற்றியில் பளிச்சென்று தென்கலைத் திருமண் இட்டு, ஊதுவத்தி கொளுத்தி வைத்து, ஈ விரட்டி, பேருக்குப் பேர் தவணை முறையில் அழுது . . .

பாச்சு வந்த உடனே எல்லாக் காரியங்களும் துரிதமாக நடந்தன. நடுக்கூடத்தில் கிடந்த உடலைத் தொப்பலாக நனைத்தார்கள். திருமங்கை மன்னன் படித்துறையில் அவன்தான் கொள்ளி போட்டான்.

முதலில் ஆண்டாளுக்கு மாஞ்சு போய்விட்டான் என்பது உறைக்க வில்லை. உறைத்தபோது ஒரே கேள்வியைத் திருப்பித் திருப்பிக்

கேட்டாள் "எதுக்குடா ஜென்மம் எடுத்தே எதுக்குடா எதுக்குடா."

சுப சுவீகாரம் முடிந்ததும் பிரபந்த கோஷ்டி சொன்னார்கள். சரமஸ்லோகம் சொன்னார்கள். மாஞ்சு ஆசார்யனை அனுசரித்திருக் கிறான். நிச்சயம் சொர்க்கத்துக்குப் போவான் என்று சொன்னார்கள்

பாச்சு அம்மாவைக் கட்டி அணைத்துக்கொண்டு அழுதான். "மாஞ்சு மாதிரி ஒரு அண்ணன் கிடைக்க நான் குடுத்து வெச்சிருந் தேம்மா. சரியா படிக்காட்டாலும் எனக்குப் பல விஷயங்களில் ஒரு அண்ணனா இருந்து கைடு பண்ணிருக்காம்மா" என்றான்

மாஞ்சுவின் காரியங்கள் முடிந்தபின் பாச்சு "புறப்படும்மா" என்றான்.

ஆண்டாள் "எங்கே?"

"அமெரிக்காவுக்கு. நம்மாத்துக்கு."

"இவனுக்கு மாசியம், சோதம்பம் எல்லாம் ஆய்டட்டுமே."

"எல்லாம் அமெரிக்காவில பண்ணிக்கலாம். நான்தானே பண்ணப் போறேன். மாஞ்சு இல்லாம நீ எப்படிம்மா தனியா இருப்பே. அம்மா நான் பேசினதெல்லாம் மறந்துடு. மாஞ்சு போனப்புறம் இக்வேஷனே மாறிப்போச்சு. இப்ப நிலைமையே வேற. உன்னால தனியா இருக்க முடியாது. இருக்கக் கூடாது."

லதாவும் போன் பேசினாள். "உங்க பேரன் இப்பவே பாத்திங்கறான். வந்துடுங்கோ அம்மா. பிட்ஸ்பர்க் போலாம். பக்கத்திலேயே ஒரு சீனிவாசர் கோவில் கட்றா" என்றாள்.

பாச்சு இவளுக்கும் சேர்த்து டிக்கெட் புக் பண்ணிவிட்டான்.

"அதை கேன்சல் பண்ணிடு. பாச்சு நான் கண்டிப்பா வரேன். இப்ப உடனே குழந்தையைப் பாத்துக்கத்தான் அவ அம்மா வந்துட்டாளே. கொஞ்ச நாள் போகட்டும். வரேன்" என்றாள்.

"கொஞ்ச நாளைக்கு வரேன். ஆனா பளிச்சுன்னு சொல்லிடறேன் எனக்கு ஸ்ரீரங்கத்தைவிட்டு வரமுடியாது."

"தனியா எப்படிம்மா இருப்பே?"

"தனியா இருக்கப் போறதில்லை. மேல சித்திரை வீதில ஆராமுது ஆத்தில மாடியும் கீழுமா நிறைய இடம் இருக்கு" என்றாள்.

2003